

557 1. Beh. af Lovf. om Torvs Afstaaelse tll Opf. af Bol. f. Husv. i Kjøbst. udenf. Kbhvn. 558

den paa ingen Maade tilfredsstiller mig, thi det er en Selvfølge, at jeg ikke har opgivet den Tanke, som laa til Grund for det forrige Lovforslag. Dette er blot en aldeles midlertidig Foranstaltning, som er foreslaaet efter Overenskomst mellem alle de Medlemmer, som vare i Udvalget ifjor, og det undrer mig i Grunden ogsaa derfor, at den ærede Minister tager saa lidt Hensyn til Udvalgets Indstilling, hvorefter han lader sig lede af Kommunalbestyrelsernes Mening. For mig er der noget Stødende i, at Kommunalbestyrelsernes Mening med Hensyn til et Spørgsmaal, hvori Egenytten ogsaa kan komme i Betragtning, gives en større Vægt hos Regjeringen end en Indstilling fra et Udvalg, sammensat — kan jeg sige — af Medlemmer fra de forskjelligste Sider her i Thinget. Jeg vil tillade mig at anbefale Thinget at lade Sagen gaa videre og skal ellers, efter Omstændighederne, ikke opholde mig længere ved den.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog tillade mig at gjøre det ærede Thing bekendt med, at hele den Fremstilling, som det ærede Medlem nys gav, er blottet for tilstrækkelig Bestyrelse, i hvad der foreligger. Jeg veed ikke, hvilken Grund der er til at fremkomme med en Slags Behreidelse imod Ministeren, fordi han ikke har taget Hensyn til Udvalgets Flertal. Ministeren har jo taget Hensyn til Udvalgets Flertal, idet han har stoffet alle de Oplysninger, det har forlangt og ønsket, og derfor det ærede Medlem ikke huffer, hvorpaa Udvalgets Flertals Forslag gik ud, skal jeg læse det op. (Winther: Jeg har læst det for en halv Time siden.) Jeg maa antage, at det ærede Medlem ikke erindrer det, thi ellers vilde han ikke kunne have udtrykt sig, som han gjorde. Der staar: „Saa længe der imidlertid ikke viser sig nogen bestemt Trang dertil, vil man dog finde dette utilraadeligt, og det er ikke Udvalgets Flertal bekendt, at saadan Trang er følt.“ Jeg har nu tilveiebragt de Oplysninger, som skulde gaa ud paa at afgjøre, om der virkelig er nogen Trang eller ikke, og det Udsagn, som det ærede Medlem ogsaa foresatte lige over for de kommunale Bestyrelser, forekommer mig at være aldeles ilde anbragt her. Her er kun Spørgsmaal om at faae konstateret et faktisk Tilfælde, nemlig om der er Trang eller ikke, og jeg tror ikke, man har noget som helst andet Middel til at skaffe sig Oplysning herom end at høre de Autoriteter, som have dermed at gjøre. De fleste af det ærede Medlems øvrige Bemærkninger vare vel stikede

til at illustrere hans Forslag fra forrige Aar, men de gik langt ud over det, som her foreligger. Ærede Medlemmer ville nemlig let se, at den hele Tanke om at skaffe billige Boliger paa Kommunens Regning til Folk, som kunne have Lust til at bo bedre, end deres Indtægter tillade dem, slet ikke vil kunne fyldestgøres ved det Forslag, det ærede Medlem iaar er fremkommet med, thi det gaar kun ud paa at skaffe Plads til at bygge paa, forsaavidt som der er Trang til at opføre Bygninger. Naar det ærede Medlem ogsaa kom ind paa den Tanke, at der skulde være Tale om, at de Folk, som fik Plads til saadanne Boliger, skulde blive Fattiglemmer, veed jeg virkelig ikke, hvad der berettiger ham dertil. Lovforslaget er jo tværtimod lige faabel som Loven af 4de Juli 1850 — det ærede Medlem sagde 1820, men han mente naturligtvis 1850 — slet ikke bestemt for Fattiglemmer, men for Folk, der ere i Stand til at betale den i Egnen sædvanlige Pris for den Slags Bygninger, og dette Spørgsmaal ligger saaledes aldeles udenfor Lovforslaget. Jeg tror at turde hævde, at jeg paa fuldkommen loyal Maade har søgt at fyldestgøre de Ønsker, som af Flertallet i det Udvalg, der ifjor behandlede denne Sag, ere fremsatte, og hvortil Udvalgets Mindretal ligeledes havde sluttet sig.

R. Wæverien: Jeg tror, at den ærede Ordspører for Forslagsstillerne (Winther) tog noget feil, naar han mente, at de Personer, om hvilke her er Tale, ingen Indflydelse have paa Byraadens Sammensætning. Jeg tror dog, de have den Indflydelse, at de ere med til at vælge den større Halvdelen af Byraadene, thi her er jo nemlig kun Spørgsmaal om dem, der kunne betale den i Byen gangbare Leie, men som ikke kunne finde Leilighed. Jeg tror tillige, han tog noget feil, naar han mente, at den anden Halvdelen af Byraadet stod i ligefrem Opposition til Befolkningen. Det er maaske ganske naturligt, at denne Tanke kan gjøre sig gjeldende hos Nogle, som paa en vis Maade selv daglig sidde i Opposition, men i Kjøbstæderne er den ikke alene ikke almindelig, men den er ikke tilstede der. Enhver, som har noget Kjendskab til Kjøbstadforholdene, maa indrømme, at Byraadene i deres Helhed lige saavel som Sogneraadene paa Landet ere Repræsentanter for den samlede Befolkning, uden Hensyn til af hvem de ere valgte. Det ærede Medlem kom ogsaa længere hen i sit Foredrag til at sige, at Byraadene maaske kunde handle af Egenytte, men dette er et meget vanskeligt Spørgs-